

thuyết phục, cố lắng nghe để hiểu con mình, với hy vọng cậu ta sẽ thay đổi ý kiến. Nhưng thông điệp ngầm được đưa ra ở đây là một thứ tình yêu có điều kiện. Cậu con trai cảm thấy người cha coi trọng ước muốn của chính ông ấy hơn là giá trị của cậu - như một cá nhân và một người con. Do vậy, cậu ta chống lại bằng sự tự khẳng định bản thân và cương quyết bảo vệ lập trường của mình.

Sau một cuộc tự vấn lương tâm căng thẳng, ông hiểu rằng con trai mình sẽ không bao giờ chịu đi theo con đường mà ông đã dọn lối. Nhưng ông vẫn sẽ yêu quý con mình, cho dù đó là một việc cực kỳ khó khăn, bởi tấm bằng đại học đã in sâu vào tâm trí ông như một chuẩn mực giá trị, bởi bao nhiêu công sức chuẩn bị của ông coi như trôi sông trôi biển.

Người bạn của tôi đã phải trải qua một quá trình “viết lại kịch bản” cho đứa con một cách vất vả. Ông phải đấu tranh tư tưởng để thực sự hiểu được đâu mới là bản chất của tình yêu vô điều kiện mà một người cha cần dành cho con mình. Tình yêu đó không phải để lôi kéo đứa con, hay cố “thức tỉnh” nó đi theo ông, mà đó là kết quả của suy nghĩ chín chắn cũng như cách cư xử đúng đắn của ông đối với con trai mình.

Một thời gian ngắn sau đó, một điều thú vị xảy ra. Cậu con trai thay đổi ý định, cậu tự nhận thấy bản thân cần phải có thêm vốn liếng về học thức. Thế rồi cậu ta nộp đơn nhập học tại trường đại học, sau đó mới nói cho cha biết. Ông bạn tôi chấp nhận quyết định của con trai mình. Bạn tôi cảm thấy hạnh phúc, nhưng cũng thấy điều đó là bình thường sau khi ông ta đã thực sự ý thức được tình yêu thương con vô điều kiện của mình.